

andring, som man i det andet Ting fra visse Sider i sin Tid, da der var Tale om Bygningsskylden, betegnede som en Ekspropriation af Ejendomsretten gennem en Skattelov, hvortil man naturligvis var juridisk berettiget, men som Billighed dog talte for ikke blev foretaget. Og der var jo Forslag fremme ogsaa om at fordele det paa en længere Aarrække, inden de paagældende kom op i Række med de egentlige Hartkornsejendomme. Nu er det altsaa, man foreslaar, at disse 16 Kr. som Maksimum for kommunale Hartkornsskatter ligesom alle Hartkornsskatter overhovedet, saavel efter denne Lov som efter alle de andre Love, skulle bortfalde. Og naar jeg mener, at man kan slutte sig dertil, er det væsentlig under Hensyn til, at de paagældende Ejendommers Bygningsafgift efter det andet Forslag vil blive saa væsentlig nedsat, omtrent med 60 pCt. af den nuværende, at man jo med større Ro kan gaa til at sætte disse Ejendomme lige i Skat med andre Ejendomme, end man kunde ved en uforandret Statsskat. Jeg tror, at det vilde kunne lade sig gøre uden at fremkalde nogen berettiget Klage, om der end kan være enkelte Ejendomme, som f. Eks. Kroer, som kunne have haardt ved at betale den ny Skat, fordi de maaske ikke faa saa megen Nedsættelse i Henhold til det gamle, som andre Ejendomme ville faa. Jeg ved det ikke, men det er jo dog ogsaa sandsynligt, at naar Kroens Værdi er aftaget paa Grund af Jernbanernes Overhaandtagen, vil der blive taget Hensyn dertil ved den Skyldsætning, som skal finde Sted ved Ejendomsskylden, saaledes at de muligvis dog kunde komme til at betale mindre i den ny Ejendomsskyld, end de betale efter den nuværende Bygningsafgift. I ethvert Tilfælde er det en Forbedring i Stillingen, saaledes at man bedre vil kunne gaa til helt at afskaffe den sognekommunale Hartkornsskat nu, end man kunde under de Forudsætninger, hvorunder Regeringen stillede sine Forslag.

At Amtskommunallovens § 50 med Hensyn til Hartkornsskatternes delvise Ligning paa Sognene bortfalder, er noget, som jeg ogsaa maa erklære mig enig i. Det forekommer mig, at med den ny Basis, som bliver tilvejebragt, vil man meget godt kunne stryge Bestemmelsen om Adgang for Amterne til at ligne indtil $\frac{1}{3}$ paa Sognene direkte i Stedet for paa de faste Ejendomme. Derved komme vi ogsaa ud over det meget vanskelige, nu saa ofte debatterede Spørgsmaal, om Maaden at for-

dele den mulige Trediedel paa. Man er utilfreds med den Maade, hvorpaa man nu skal fordele den, og man har ikke kunnet blive enig om, hvorledes man paa en ny Maade skulde fordele den; naar man nu slet ikke kan udligne den paa Sognene, komme vi paa en meget heldig Maade ud over dette Spørgsmaal.

Hvad Sagens Realitet angaar, er jo Forholdet dette, at der for nærværende Tid lignes 574,331 Kr. af Amdsraadskredsene direkte paa Sognene; de figurere i Kjøbenhavns Amdsraadskreds med 128,000 Kr.; der benyttes det mest. Det er ikke noget stort Beløb af den samlede Skat, som Amterne udskrive, og jeg mener, at man kunde gaa med til at lade denne Adgang, der — som jo fra anden Side med Rette fremhævet — i sin Tid blev skildret som kun at skulle være af midlertidig Beskaffenhed, falde bort for Fremtiden. Hvis man gør det, vil man samtidig komme til at afskære en fremtidig Benyttelse af § 50, som man paa en ganske særegen Maade har benyttet den i et Par Tilfælde. Særlig i Sorø Amt og endnu i et andet Amt har man nemlig benyttet denne § 50 til at ligne paa en enkelt Kommune et Bidrag til Jernbaneanlæg, som man ikke har kunnet faa af den paagældende Kommune paa nogen anden Maade. Der var i Sorø Amt lignet 1456 Kr. alt i alt paa Amdsraadskredsens Sogne — altsaa 1456 Kr. alt i alt. Og naar man saa spørger: Hvor kan det falde et Amt ind at ligne 1456 Kr. paa Sognene, saa er Forklaringen den, at Amtet derved har faaet Adgang til at ligne 364 Kr. paa et enkelt Sogn, som havde erklæret sig uvilligt til at deltage sammen med de øvrige Sogne i Omkostningerne til et Jernbaneanlæg. Det er altsaa en Straf, som er paalagt dette, og vedkommende — det er sket i et andet Tilfælde ogsaa — har beklaget sig hos Indenrigsministeren over denne Anvendelse af Landkommunallovens § 50. Jeg har ganske bestemt ment, at det ikke er i Lovens Aand at benytte den paa den Maade, at man ligner $\frac{1}{4}$ af Summen paa et enkelt Sogn, men det er jo overensstemmende med Ordene, og vi have ikke kunnet gøre nogen Indvending derimod. Jeg mener det rigtigt her ved denne Lejlighed at gøre opmærksom paa, at naar man afskærer Adgangen til at kunne ligne paa Sognene, vil man ogsaa afskære Amterne Adgangen til at kunne straffe enkelte Sogne. Det vil maaske foranledige, at nogle stemme for Forslaget, og at andre synes mindre godt om det af den Grund,